

Bayer Zsolt: A jobboldal Che Guevarája

2009 április 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [852](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Pesty Laci barátom mondta róla a m?soromban: Rózsa-Flores Eduardo volt a jobboldal Che Guevarája. Érdekes gondolat. Majd még visszatérek rá. Jómagam egyetlenegyszer találkoztam vele személyesen. De leveleket váltottunk. Egyszer azt mondta – írta – nekem, hogy nagyon tetszett neki az Erdélyi történetek cím? novelláskötetem.

S hogy "végig lehet b?gni az egészet", csak a "b?gésb?l soha nem lesz autonómia"... Sokat töprengtem akkor ezen. S gondoltam is, hogy bizony, abból soha. Amit Rózsa-Flores a horvátországi Szentlásznónál tett, az volt a nagyszer?ség. A bátorság, a csodálatra méltóság. Milosevic vörös csillagos, nacionalista kommunistáitól védte a horvátokat s persze az ottani magyarokat. Abból a h?siességb?l lett nemhogy autonómia, de függetlenség. Rózsa-Flores Eduardo, amikor elment harcolni a horvátok oldalán, jó oldalon állt. Nem volt más jó oldal. S talán másik lehet?ség sem.

Nyilván kell lelkialkat a harchoz. György Attila barátom sokat ír err?l a Harcosok könyvében:

"Sose keresd az igazságot. Nem a te feladatod, nem a harcosok feladata ez.

Elég annyit tudni err?l: a létezés önmagában igazságtalan. Az élet igazságtalanságok sorozata.

Csak az maradhat igazságosnak, aki lemond életér?l – ez az ember pedig meghal. Az ilyen ember áldozat – az áldozat igazsága pedig semmit nem jelent.

Az élet megköveteli és feltételezi az igazságtalanságot – az életért ugyanis ölni kell, és ez a legnagyobb igazságtalanság. De, még egyszer mondom, az élet nem az igazságról szól. Az igazán jó harcosok, a vezérek és uralkodók pedig azt is tudják: az igazságnak semmi köze az emberi élethez."

Riasztóan igaz, lefegyverz? mondatok. Egy székeley mondatai. Flores talán nem ismerte ezeket a mondatokat. És hitt az igazságban. Csak abban hitt.

Érdekes lett volna egyszer összehozni ?ket. A gyimesi székeleyt és ezt a bolíviai magyar zsidót, aki az iszlámnál kötött ki. Csak hallgattam volna kettejük beszélgetését, ott, Csíkszeredában, Attila barátom kocsmájában, a Tilosban, ami szintúgy nincsen már meg azóta, mert egy bank magasabb bérleti díjat ajánlott...

Flores az igazságról gy?zködte volna Attilát.

Attila az igazság hiányáról Florest.

Attilánál lett volna minden tapasztalati érv. A valóság kikezhdhetetlensége.

Floresnél az idealizmus félelmetes tisztasága.

És nem mentek volna semmire egymással.

Rózsa-Flores Eduardo élete önmagában szemén köpése volt a jó polgári létezésnek, a tisztas kényelemnek és nyugalomnak, a középsernek – mindannak, ami hamarosan megöli majd a nyugati civilizációt.

Mondják, olyan lekicsinyl? éllel, hogy a KISZ-b?l jött. Hát persze. A KISZ-b?l jött – és Szentlászlóig jutott. A többi KISZ-b?l jött meg a saját zsebéig jutott. A nyugati elpuhult szarjankók meg az itteni elpuhult szarjankók pedig Che Guevara képmásával díszített pólókban feszítenek, és nincsen fogalmuk semmir?l sem. És most értetlenkedve nézik a halált, és rosszakat dünyögnek az utolsó Che Guevaráról, aki ráadásul a jó oldalon kötött ki. Mert hitt az igazságban. Úgy volt harcos, hogy mégis hitt... S mondják azt is, hogy zsidó volt. Ezt is lekicsinyl? éllel. A leggyávábbak, a legsunyibbak... Az volt, persze. S mert hitt az igazságban, hát az iszlám hitre tért. Igazságban hív? zsidóként, Izrael palesztinellenes politikájának és az emberi jogokat semmibe vev? magatartásának kérlelhetetlen ellenségeként szükségszer?en lett az iszlám közösség tagja. Paul Johnson írja a 20. századról szóló könyvében, hogy végül is három zsidó forgatta fel fenekestül az életünket. Egyikük volt Marx, aki lerombolta a társadalomról alkotott fogalmainkat. Másikuk Freud, aki lerombolta az emberr?l alkotott képünket. A harmadik pedig Einstein, aki lerombolta mindazt, amit hittünk a világról.

Rózsa-Flores Eduardo, ez a bolíviai magyar zsidó meg besétált az életünkbe, és lerombolta mindazt, amit nyárspolgárként gondoltunk a tisztas polgári életr?l és létezésr?l. S leginkább azt rombolta le, amit az igazságról gondoltunk. Meg arról, hogy mit lehet és mit szabad tenni az igazságért. Mert hittük például, hogy ezek a latin-

amerikai kommunisták azért mégiscsak másfajta romantika. Moralest is. Mert ? az indián, s mégiscsak az igazság bajnoka, aki szembe mer szállni az Egyesült Államokkal. Igen, az Amerika-ellenesség vonta glóriába ?ket. Most, hogy Rózsa-Flores Eduardót és társait lemészárolták, lehullt a lepel. Moralesék is ugyanolyan ócska bolsevik gyilkosok, mint az összes többi. Eo ipso nem lehetnek mások.

Rózsa-Flores Eduardo egy gatyában fekszik a földön. Santa Cruzban, egy ócska szálloda szobájában. Szitává l?tték, el?tte megkínózták.

"Az igazságnak semmi köze az emberi élethez." Igen. Igen, Attila – s persze nem. Rózsa-Flores Eduardo, gatyában, megkínózva és szitává l?ve... Maga az igazság.

"Csak az maradhat igazságosnak, aki lemond életér?! – ez az ember pedig meghal." Igen, igen Attila. Hát ? lemondott.

Nekünk pedig marad a tanúságtétel s az, hogy legalább nem állunk be a sorba. A puha tenyer?ek sorába. A befelé kunkorodó lelk?ek sorába. Még akkor sem, ha már vagyunk annyira betegek, hogy nem hiszünk az igazságban. Akkor higgyünk legalább Flores igazában. Mert megérdemli.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló